

מסורת הש"ס

(א) תוספ' פ"ח ה"ז, וכע"ז לעיל עז. ותוספ' שם ה"ה, (ב) ועי' לעיל נב. ובתו' ד"ה גג, (ג) [מנחות כג: כג. תמורה ה:], (ד) ויקרא כב כה, (ה) ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז.

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

דברי יהודה אליבא דר"א מתני בין בבבול בין בבבשות. אף על דממתיק לא אחיז כרבי יסודה דממתיק פליגי בעולה ובחטאת (ור"י לא פליגי) ונאליבא דר"י לא פליגי. וועד דממתיק משמע דלא פליגי בבבלי מומין אלא לכ"ע. שפך לאמה אף לר"א מדמיס, מ"מ לענין דמתיק בין בבבול בין בבבלי דר"א פליגי. וועד דממתיק פליגי בעולה ובחטאת נמי פליגי עליה, דממתיק לא

דממשני לעיל באידך פירכא, אצל

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ממנו **ה'כ"ה** נסענו. ודקאמר יצטו במתן ד' יצטו חמשת קאמר שיהו יצטו
ממנו ודא' מן העולה ואחא רבי יהושע למימר יש צילה ודיו
בממנה אחת על שניהן ולא יעבור על כל תוסוף דלית ליה רואין:

הכא כל תוסיף מהיכא. הרי אין כאן

[illegible][illegible]

פסליג ר"א ורבען ומש"ה מכשיר רבי אליעזר בתריוויה דאי צבול
ועולה דמתי' לעלי דאמרי רבען ישפך לאמה: אלא בתחלת חטאת ו
לשנות את מקומו לתת את העולה למעלה מן החוט מפני הכ
שירי חטאת בתחילת עולה אין כאן מחלוקת ויחנס למטה מן החוט ד
שומתין ליסוד ואין כאן שינוי מקום: **לריבין אינצטא**. שיפסכ על א
בסוקו חטאת ועולה גמי לרבען ישפך לאמה. ולקמן [ע"כ] מוטיב ליה מ
הם **הא מחלוקת**. אף בסוק חטאת ומחילת עולה דלאו חד מקום
בבית ומשמע ליה דא בוייתן יהו שאם נתעברו צדמים אחרים
במותו ולא בחטאת [א] ומאי לאו דליעבר בסוק עולה שהוא שירים
למנצח של עולה וקמי דחילת צבור כשר צו לכתחלה שמקומו מ
בשכר לשפית שירים לכתחלה: לא תחילה עולה וצבור. דשניהם
משמע לו. קרא הואיל ומקום אחד להן: דאין עולין מצטלין זה
המזבח הפנימי ומשם השעיר נשפך לו. בתנאים הקדומים רבה [דף
המנצח המזבח והדבר ידוע שאלו הם הפך מזהם השעיר מבאין לו
פלוגמא בשמעתא: והקריבו וזרקו מה ש"ל דם דם. גבי עולה א
[וזרקו את הדם] והקריבו בני אהרן וזרקו אל [א] המנצח היה לו
לא דם מה ש"ל דם דם: ה"ג מנין אסא אומר נסעבר דם ע

לרצו אשי דאמער לר' אליעזר דאזן צייל, דלר' יהודה דאמער דמיירי ר"א צבולל א"כ שי צייל האדיר
 נא קשיא דמי' לימער דמיירי דאיכא רובא דם ממייה וקא יידיז למזבח שיעור דם בעלת מוס ועוד,
 נן פלגיני עליה דר"י ומוקמי פלוגמייירו אף בדיכא דשינין שוים ומכשיר להו למריוויא, בכוסות פלגיני

ה"ג **אבל** סוף חמאת ו
צקן מערבית דרומית
צמנה ראשונה של עולה
דס עולה צקן מזרחית

וכי תימא ה"נ בנתערב^א באחת אי הכי אמר
לו רבי יהושע הרי הוא עובר על כל תוסף
הכא כל תוסף מהיכא אלא אמר רבא^ב
בבלול לא פליגי כי פליגי בכוסות לר"א
אית ליה רואין לרבנן לית להו רואין ובבלול
א פליגי והתניא^ב א"ר יהודה לא נחלקו ר"א
וחכמים על דם חטאת שנתערב בדם עולה
שיקרב ברובע ונרבע שלא יקרב על מה
נחלקו על דם תמימה שנתערב בדם בעלת
מום שר"א אומר יקרב בין בבלול בין
בכוסות^ג וחכ"א לא יקרב רבי יהודה אליבא
דר"א מתני בין בבלול בין בכוסות ורבנן^ד
בכוסות פליגי אמר אביי לא שנו אלא תחלת
חטאת ועולה אבל סוף חטאת [ועולה]^ה דברי
הכל מקום עולה מקום שיריים א"ל רב יוסף
הכי^ו אמר רב יהודה שירים צריכין איצטבא
וכן אמר ר"ש^ז לא שנו אלא תחלת חטאת
ועולה אבל סוף חטאת ועולה^ח דברי הכל
מקום עולה מקום שירים א"ר^י יוחנן ואיתימא
בבי אלעזר^י עדיין היא מחלוקת מתיב רב
הונא בר יהודה^{יב} יקדש הם שאם נתערב
בדם קדשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף
עולה ובכור וש"מ מקום עולה מקום שירים
לא תחילת עולה ובכור ומאי קא משמע
לן^{יג} דאין עולין מבטלים זה את זה האי
מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי
היא איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא
דנפקא ליה מהכא מתיב רבא^{יד} והקריבו^{טו}
בני אהרן את הדם וזרקו את הדם מה

זוהי ^{מא} להסביר זה ומתני' נמי אית להו רואין ומתני' ואפי' לא קרב אחד מהם ^{הא} משמע הא ע"י תעריכות ודבוק פלגיו עליה במתני' וזוהי עולה וזהו צבול נמי וזוהי עולה וצבור נמי יסודה אלינא דר"א. דמוק' לא א' ומתני' ^{הא} צין צבול

פא.

אבל סוף חטאת ועוֹלָה. צמתנה שניה של עולה מיירי שהיא נקדקן מערצית דרומית דזה מקום שירים של חטאת אכל צמתנה ראשונה של עולה ישפר לאמה לרצון דאין זה מקום שירים [15] דזה עולה צקן מזרחית לפונית ושירים צקן מערצית דרומית

מיהו י"ל כיון דקסוד דרומי אינו
הפסוק אלא מטעמא דדע' בסמוך
לו (לעיל דף גג.) דומיא דשירים פזמיים
א"כ אין קפידא אס יתנס פזמוזות
פזניות להכשיר יד תחלה עולה ויהו
מוסיח קצת בסמוך גבי נתן למעלה
ולא נמלך יחזור ויתן למטה וזעי
לאזכורי דמקום עולה מקום שירים
ומשמע שלא נתן עדיין כלל תמנות
עולה (בצלנדן) ^{לז} א"כ יפנה דרך שמאל
ויתן תחלה בקרן מערבית דרומית
שהוא מקום שירים ויתן שירים בנתי
קרנות ^ה ה"ג א"כ **באי** קמ"ס. תימה
טובא קא משמע לן ^{לז} דיקניו למר
דלית ליה ז' תמנות שהן ד' ולמר
מתן אחד אע"ג דעבר על כל תגרע
או כל תוסוף ושמאל י"ל כיון דהייז
לשם מים ליכא כל תוסוף וגם לא
משום כל תגרע כיון דזב ואל תעשה
וממקן קרינא וצלא ^{לז} קרא נמי. דרו"ך
תנאי קרינא איבא דנפשא דה
מחבא ויאיבא דנפשא דה

מַהֲבֵא. תִּמְנָה לִמֶּה דּוֹחֵק לוֹמֵר
נִחְיֵי הֵיךְ דְּבִהֲקוֹמֵן דְּבֵה (מִנְחֹת כד):
פִּרְיָן וְאִימָא עַד לְאִיבָא מִיָּן וּמִיָּנו
וְעוֹלִין קִשְׁיָא לִימָא קִרָא קִדָּשׁ ^{מא} הֵם
אִינְטֵרִיךְ דָּאֵס אִינוּ עֵינִן לִמִּין וּמִיָּנו
וְעוֹלִין מִנְהוּ לְעוֹלִין לְעוֹלִין לְחֹד אִפְּלוּ
הֵי שְׁלָא מִיָּנו וְעוֹד קִשָּׁה דְּהִכָּא אִלִּיבָא
דְּר' יוֹחֲנָן קִימָא וְהִתֵּם קְאָמֵר
רַבִּי יוֹחֲנָן לְהֵיכָא דְרִשָּׁה דְּוֹלֵקֵם מִדָּם
הִפֵּר וְעִיק' יוֹמָא דְּאִינְטֵרִיךְ מִשּׁוּם
דְּס"ד? שִׁיפֵּס לְאַמְהָ כְּדֵי שְׁלָא יַעֲבֹד
עַל בַּל תּוֹסִיף וְעַל בַּל תִּגְרַע ^{מב} וְעִיק'
דְּמִיָּא שְׁנָא שְׁתַּעֲבֵרְבוּ לְמִטָּה בְּלִמְעוּדָה
דְּמִוּדָה ר' יְהוֹשֻׁעַ דִּישְׁפֵּס וְאִין מִשְׁנִים

ה' ^[א] להכשיר זה ומתן אחת במתן ד' משנים ועובר על שי"ך
מגרע וכי תימא משום דמתן א' במתן ד' אי אמרת ישפך אין שי"ך
שלא תחתייה כגון צבור ומעשר שנפסל אבל עולה וחטאת שנפסל
לאפשר לשלם תחתיהם ישפך עולה נדבה מאי איכא למימר ומיהו ^[ב] י"ל
ללא דמי דרמייה למעלה בניתים למטה או לו לפסול בידים ד
עולה להכשיר דם חטאת אבל הכא שאינו פוסלו בידים אלא עומד
במקומו ^[ג] שז ואל תעשה שאני ומיהו לר"א קשה דמשנה דחייב
ליתן ד' מתנות ^[ד] לצד מתנה אחת ועובר משום כל תוסף וציתנין
י' ^[ה] פלוגתא אף בהיכא דשנייה כשרין ומכשר להו לתרווייהו ברוכות
הוא מנשר אלא ^[ו] כדאוקיימא לעיל: לא שנו. הך פלוגתא דחטאת
שנתעברו לפני מתן דמים דחייב פסלי רבנן דלית להו רואין דחטאת
חטאת: אבל סוף חטאת. שנתעבר בתחלה עולה שנמתבר ^[ז] (יב)
ס חטאת מתן עולה כשר לשירי חטאת וזרקס לקיר המזבח ומאליהן
היסוד ממנ העשוי כאלטבא ולא זרקס לקיר הזקוק כמשפט עולה
דמיא לעיל נתן למעלה ולא נמךר אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה:
ולר"א דלית ליה רואין כשר ולרבנן ישפך לאמה: קדש הס. בצבור
אצדו את שמש ויקרבו ולרבנן מיתוקמא כגון שנתעבר בתחתונים
לכין למקום שירי חטאת כדאמרן בזהו מקומו. (לעיל נב.) תן יסוד
תחילת עולה אלמא מקום תחילת עולה ותחלת צבור הוא מקום
זוס אחד להס ויכין דלרבנן יס צילה שניה כשריין: ומאי קא
זוס. ואפילו אחד מרובה על צביו לא בטל המועט: האי מולקא
שמעריצו דם פר ודם השעיר [שן] י"ב במתן ^[ח] דם קרנות
שאין מבטלין או את זה: איכא דנפקא ליה כו'. ולקמן ^[ט] מפרש
ז"כ ^[י] ושחט את בן הבקר והקריתו בני אהרן הכהנים את הדם
ר ואין צריך לכתוב דם דמה יס לו לקבל ולזרוק ע"י שחיתו אם
צדס עולה דם עולה צדס תמורה דם עולה צדס חולין שיקרבו
ת"ל

קרא (רַב־בָּא דִלְ בִשׁ):

קרא (דיב"א ז"ל. ב"ש):

עין משפט
נר מצוה

סו א מיי' פ"צ מהל' פסקה"מ
הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אף כבוד שור לא יבדל
קישור אל כבוד שור אל תפדה
עשב דם את קיום חורק על
המזבח ואת חלוקת המזרי
אשה לרץ נחור לזרוע
מבדור ז, י

2. וצא אל המזבח אשר לפני
ידוהו עזר וליקח מדם
ידוהו המזרי ונתן על
קרנות המזבח סביב
ויקרא טו, י

3. ושחט את בן הבגדי אשר
ידוהו והקריבו את
הבחינה את הדם ורקש את
הדם על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד:

וּיקרא א, ה

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

ימים, חימח חיפכה, וכל פריץ בהקומן
משני כי איכא תרי קראי משני אחד